

Dz.U. 2011 Nr 208 poz. 1240**U S T A W A**

z dnia 18 sierpnia 2011 r.

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2016 r.
poz. 656.****o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych**

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** Ustawa określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację na obszarach wodnych;
- 2) podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, zakres ich obowiązków i uprawnień, oraz zasady finansowania ich działalności;
- 3) podmioty odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa osobom pływającym, kąpiącym się lub uprawiającym sport lub rekreację na obszarach wodnych;
- 4) nadzór i kontrolę nad ratownictwem wodnym;
- 5) zasady i tryb usuwania, przechowywania, wydawania oraz orzekania przypadku statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego lub używanego do uprawiania sportu lub rekreacji, zwanego dalej „innym obiektem pływającym”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) obszarze wodnym – rozumie się przez to wody śródlądowe w rozumieniu art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, 1590, 1642 i 2295 oraz z 2016 r. poz. 352) oraz wody przybrzeżne w rozumieniu art. 5 ust. 5b tej ustawy, w pasie nieprzekraczającym jednej mili morskiej od linii brzegu, a także kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m;
- 2) wyznaczonym obszarze wodnym – rozumie się przez to kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami

- basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m;
- 3) wypadku – rozumie się przez to nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które wystąpiło podczas pływania, kąpania lub uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych, którego następstwem może być naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia;
 - 4) ratownictwie wodnym – rozumie się przez to prowadzenie działań ratowniczych, polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym;
 - 5) ratownika wodnym – rozumie się przez to osobę posiadającą wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa i technik pływackich oraz inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym i spełniającą wymagania określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.¹⁾), zatrudnioną lub pełniącą służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub będącą członkiem tego podmiotu;
 - 6) miejscu wykorzystywanym do kąpieli – rozumie się przez to miejsce, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
 - 7) kąpielisku – rozumie się przez to kąpielisko w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
 - 8) pływalni – rozumie się przez to obiekt kryty lub odkryty, z wodą przepływową, przeznaczony do pływania lub kąpieli, posiadający co najmniej jedną nieckę basenową, z trwałym brzegiem i dnem, wyposażony w urządzenia sanitarne, szatnie i natryski.

Rozdział 2

Bezpieczeństwo na obszarach wodnych

Art. 3. Osoby przebywające na obszarach wodnych obowiązane są do zachowania należytej staranności w celu ochrony życia i zdrowia własnego oraz innych osób, a w szczególności:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802, z 2015 r. poz. 1887 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 1) zapoznania się z zasadami korzystania z danego terenu, obiektu lub urządzenia i ich przestrzegania;
- 2) stosowania się do znaków nakazu i zakazu umieszczanych przez podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 3) zapoznania się i dostosowania swoich planów aktywności do umiejętności oraz aktualnych warunków atmosferycznych;
- 4) użytkowania sprzętu odpowiedniego do rodzaju podejmowanej aktywności, sprawnego technicznie i zgodnie z jego przeznaczeniem i zasadami użycia;
- 5) bezzwłocznego informowania odpowiednich służb ratowniczych lub podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 1, o zaistniałym wypadku lub zaginięciu osoby oraz o innych zdarzeniach nadzwyczajnych mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo osób.

Art. 4. 1. Zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych polega w szczególności na:

- 1) dokonaniu, we współpracy z policją i działającymi na danym terenie podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1, analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji;
- 2) oznakowaniu i zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych;
- 3) prowadzeniu działań profilaktycznych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa na obszarach wodnych, polegających w szczególności na:
 - a) oznakowaniu miejsc niebezpiecznych,
 - b) objęciu nadzorem, we współpracy z policją i podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1, miejsc niebezpiecznych, w tym miejsc zwyczajowo wykorzystywanych do kąpieli,
 - c) uświadamianiu zagrożeń związanych z wykorzystywaniem obszarów wodnych, w szczególności prowadzeniu akcji edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży szkolnej;
- 4) informowaniu i ostrzeganiu o warunkach pogodowych oraz innych czynnikach mogących powodować utrudnienia lub zagrożenia dla zdrowia lub życia osób;

5) zapewnieniu warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

2. Za zapewnienie bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 1, odpowiada:

- 1) na terenie parku narodowego lub krajobrazowego – dyrektor parku,
- 2) na terenie, na którym prowadzona jest działalność w zakresie sportu lub rekreacji – osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w tym zakresie,
- 3) na pozostałym obszarze – właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta)

– zwani dalej „zarządzającym obszarem wodnym”.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na obszarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, należą do zadań własnych gminy.

Art. 5. 1. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym umieszcza, w ogólnie dostępnym miejscu, informacje dotyczące:

- 1) zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego;
- 2) ograniczeń w korzystaniu z wyznaczonego obszaru wodnego;
- 3) sposobu powiadamiania o wypadkach wraz z numerami alarmowymi.

2. Do obowiązków zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym należy:

- 1) w przypadku kąpieliska, pływalni oraz innych obiektów dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m:
 - a) wytyczanie strefy dla umiejących i nieumiejących pływać,
 - b) wydzielanie brodzika dla dzieci;
- 2) zapewnienie stałej kontroli wyznaczonego obszaru wodnego przez ratowników wodnych;
- 3) utworzenie stanowiska do obserwacji wyznaczonego obszaru wodnego;
- 4) wyposażenie w sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe);
- 5) oczyszczanie powierzchni dna obszaru przeznaczonego do pływania lub kąpieli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny wypadek;

- 6) upowszechnianie zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego;
- 7) zapewnianie przekazywania informacji o dopuszczalności lub zakazie korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego.

3. Osoba pływająca, kąpiąca się lub uprawiająca sport lub rekreację na wyznaczonym obszarze wodnym jest obowiązana do zapoznania się z informacjami, o których mowa w ust. 1.

Art. 6. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym lub osoba przez niego upoważniona może nie wpuścić na ten obszar osoby lub żądać opuszczenia przez nią tego obszaru, jeśli zachowanie osoby wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości lub jest pod wpływem środka odurzającego.

Art. 7. Zabrania się prowadzenia w ruchu wodnym statku lub innego obiektu pływającego, niebędącego pojazdem mechanicznym, osobie znajdującej się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.

Art. 8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób oznakowania i zabezpieczania obszarów wodnych,
 - 2) wzory znaków zakazu, nakazu oraz informacyjnych i flag
- mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i udzielania pomocy osobom kąpiącym się, pływającym i uprawiającym sport lub rekreację na obszarach wodnych.

Art. 9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę wyznaczonego obszaru wodnego, biorąc pod uwagę wielkość tego obszaru oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom na nim przebywającym.

Art. 10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wyposażenia wyznaczonych obszarów wodnych w sprzęt ratunkowy i pomocniczy, urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze oraz sprzęt medyczny, leki i artykuły sanitarne, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom korzystającym z tych obszarów.

Art. 11. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać woda na pływalniach, a także częstotliwość pobierania próbek wody, metodyki referencyjne analiz i sposób oceny, czy woda odpowiada wymagany warunkom, oraz sposób informowania ludności o jakości wody na pływalniach, uwzględniając ochronę zdrowia publicznego oraz potrzebę dostarczania społeczeństwu informacji w tym zakresie.

Rozdział 3

Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego oraz obowiązki ratowników wodnych

Art. 12. 1. Ratownictwo wodne może wykonywać Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe oraz inne podmioty, jeżeli uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej „podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa wodnego”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych udziela, w drodze decyzji administracyjnej, zgody, o której mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu ubiegającego się o jej udzielenie, o ile podmiot ten spełnia następujące warunki:

- 1) zapewnia stan gotowości do wykonywania ratownictwa wodnego, poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych;
- 2) dysponuje kadrą ratowników wodnych w liczbie niezbędnej do zapewnienia stanu gotowości, o którym mowa w pkt 1;
- 3) posiada siedzibę;
- 4) posiada niezbędny do wykonywania ratownictwa wodnego sprzęt specjalistyczny oraz środki transportu i łączności.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu, siedzibę i jego adres;
- 2) informację o obszarze działania, na którym ma być wykonywane ratownictwo wodne;
- 3) informację o liczbie ratowników wodnych oraz posiadanych przez nich kwalifikacjach przydatnych w ratownictwie wodnym;
- 4) wykaz sprzętu specjalistycznego, środków transportu i łączności;
- 5) informację o źródłach finansowania planowanej działalności;

6) informację o zakresie planowanych szkoleń ratowników wodnych i instruktorów oraz wykaz kadry i sprzętu niezbędnego do szkolenia i egzaminowania.

4. W przypadku prowadzenia działalności ratowniczej na obszarze parku narodowego lub krajobrazowego do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się także opinię dyrektora parku.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) cofa zgodę, o której mowa w ust. 1, jeżeli podmiot, któremu taka zgoda została udzielona, przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 2, lub
- 2) może cofnąć zgodę, jeżeli podmiot, któremu taka zgoda została udzielona, nie usunął w wymaganym terminie nieprawidłowości mających istotny wpływ na wykonywanie ratownictwa wodnego stwierdzonych protokołem kontroli.

Art. 13. W ramach ratownictwa wodnego podejmowane są działania ratownicze, polegające w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Art. 14. 1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego:

- 1) organizują, kierują, koordynują i bezpośrednio prowadzą działania ratownicze w ramach ratownictwa wodnego, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) prowadzą działalność profilaktyczną i edukacyjną dotyczącą bezpieczeństwa na obszarach wodnych;

- 3) prowadzą dokumentację działań ratowniczych, o których mowa w pkt 1, w tym rejestr działań ratowniczych;
- 4) ujawniają zagrożenia w zakresie bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych;
- 5) przekazują informację o zagrożeniach, o których mowa w pkt 4, właściwej radzie gminy.

2. Podczas zdarzeń, w związku z którymi prowadzone są także działania z zakresu gaszenia pożarów, ratownictwa chemicznego, ekologicznego lub technicznego do kierowania tymi działaniami uprawniony jest kierujący działaniem ratowniczym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191 i 298).

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania;
- 2) rodzaj doznanego urazu lub zachorowania osoby, o której mowa w pkt 1;
- 3) rodzaj udzielonej pomocy;
- 4) miejsce wypadku;
- 5) imiona i nazwiska ratowników wodnych udzielających pomocy;
- 6) datę prowadzenia działań ratowniczych;
- 7) czas i miejsce przekazania osoby, o której mowa w pkt 1, jednostkom systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne lub innym służbom.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są przechowywane przez okres 10 lat od dnia ich wprowadzenia do rejestru.

5. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego udostępnia informacje, o których mowa w ust. 3, na pisemny wniosek:

- 1) osobie, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych, oraz
- 2) Policji, prokuraturze, sądom, dyrektorowi parku narodowego i zakładom ubezpieczeń, w związku z prowadzonym przez nie postępowaniem.

Art. 15. 1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego mogą organizować i prowadzić szkolenia ratowników wodnych i instruktorów w zakresie ratownictwa wodnego oraz psów ratowniczych wraz z ich przewodnikami.

2. Organizacja i prowadzenie szkoleń, o których mowa w ust. 1, na obszarze parku narodowego, poza miejscami udostępnianymi w planie ochrony lub zadaniach

ochronnych wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska, na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parku.

3. Organizację i prowadzenie szkoleń, o których mowa w ust. 1, na obszarze parku krajobrazowego lub obszarze Natura 2000 uzgadnia się z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowy program szkolenia, o którym mowa w ust. 1,
- 2) zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych niezbędnych do uzyskania uprawnień z zakresu ratownictwa wodnego,
- 3) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, o których mowa w pkt 2,
- 4) kwalifikacje kadry dydaktycznej prowadzącej szkolenia,
- 5) sposób przeprowadzania egzaminu

– mając na względzie bezpieczeństwo na obszarach wodnych, zapewnienie odpowiedniego poziomu wyszkolenia ratowników wodnych, zapewnienie odpowiedniego poziomu kadry dydaktycznej, konieczność zapewnienia jednolitego sposobu przeprowadzania egzaminu oraz zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu.

Art. 16. Do obowiązków ratowników wodnych należy w szczególności wykonywanie działań ratowniczych, o których mowa w art. 13, oraz:

- 1) obserwowanie wyznaczonego obszaru wodnego, niezwłoczne reagowanie na każdy sygnał wzywania pomocy oraz podejmowanie akcji ratowniczej, zapobieganie skutkom zagrożeń;
- 2) przegląd stanu urządzeń i sprzętu wykorzystywanego do ratownictwa wodnego;
- 3) określanie głębokości wyznaczonego obszaru wodnego;
- 4) kontrola stanu urządzeń oraz sprzętu, które zapewniają bezpieczeństwo osób pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację;
- 5) wywieszanie na maszcie odpowiednich flag informacyjnych;
- 6) sygnalizowanie, za pomocą urządzeń alarmowych, naruszeń zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego w szczególności granicy strefy dla umiejących pływać, a w kąpieliskach także nadchodzącej burzy;
- 7) reagowanie na przypadki naruszania zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego;

- 8) wpisywanie na tablicy informacyjnej temperatury wody, powietrza oraz innych aktualnych informacji w szczególności dotyczących nagłych zmian warunków atmosferycznych;
- 9) niezwłoczne informowanie zarządzającego, o którym mowa w art. 21 ust. 1, oraz swojego przełożonego o zagrożeniach bezpieczeństwa osób przebywających na obszarze wodnym;
- 10) bieżące dokumentowanie prowadzonych działań ratowniczych.

Art. 17. 1. Pracodawca inny niż podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego jest obowiązany zwolnić ze świadczenia pracy pracownika będącego ratownikiem wodnym na czas niezbędny do uczestniczenia w działaniach ratowniczych i do wypoczynku koniecznego po ich zakończeniu.

2. Zwolnienie pracownika ze świadczenia pracy w razie konieczności udziału w działaniach ratowniczych oraz na czas wypoczynku po zakończonej akcji ratowniczej następuje na podstawie pisemnego zaświadczenia wystawionego przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego określającego czas trwania akcji ratowniczej i czas wypoczynku, który nie może być dłuższy niż 12 godzin na dobę.

3. Za czas zwolnienia ze świadczenia pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 297 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.²⁾).

Art. 18. 1. Ratownik wodny, prowadząc działania ratownicze, korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.³⁾) dla funkcjonariuszy publicznych.

2. W przypadku gdy prowadzone przez ratownika wodnego działania ratownicze polegają na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

podjęciu medycznych czynności ratunkowych może on poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Art. 19. Ratownik wodny, posiadający uprawnienia ratownika medycznego, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przy wykonywaniu działań ratowniczych może wykonywać medyczne czynności ratunkowe w zakresie określonym na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy.

Art. 20. Ratownik wodny oraz ratownik wodny z psem ratowniczym w czasie działań ratowniczych mają prawo bezpłatnego wstępu na teren parku narodowego i rezerwatu udostępnionego dla ruchu turystycznego na podstawie ważnej legitymacji służbowej.

Rozdział 4

Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych

Art. 21. 1. Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na wyznaczonym obszarze wodnym należy do zarządzającego tym obszarem.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób fizycznych dysponujących nieckami basenowymi wyłącznie do celów prywatnych.

3. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym może zlecić, w drodze umowy, organizowanie, kierowanie i koordynowanie działań ratowniczych podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego.

Art. 22. 1. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego:

- 1) wykonują zadania z zakresu ratownictwa wodnego,
- 2) organizują i prowadzą szkolenia ratowników wodnych w zakresie ratownictwa wodnego

– na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395).

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są dofinansowywane przez wojewodów w ramach dotacji celowych przyznawanych z części budżetu państwa, której są dysponentami.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być dofinansowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Jednostki samorządu terytorialnego, na terenie których wykonywane jest ratownictwo wodne mogą udzielać dotacji celowych podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.

5. Dotacje, o których mowa w ust. 2–4, mogą być udzielane z pominięciem otwartego konkursu ofert.

6. Dotacje, o których mowa w ust. 2–4, mogą być udzielane na:

- 1) utrzymanie gotowości ratowniczej;
- 2) prowadzenie działań ratowniczych;
- 3) organizowanie i prowadzenie szkoleń ratowników wodnych oraz psów ratowniczych i ich przewodników;
- 4) utrzymanie gotowości operacyjnej sprzętu ratowniczego;
- 5) prowadzenie dokumentacji wypadków.

7. W przypadku odstąpienia od otwartego konkursu ofert, odpowiednio wojewoda oraz organ jednostki samorządu terytorialnego ogłasza zasady postępowania w sprawach udzielania dotacji, o których mowa w ust. 2–4. Przepisy art. 14–18 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie stosuje się odpowiednio.

8. Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, do dnia 31 grudnia, przekazują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o wysokości otrzymanych w danym roku dotacji, celu, na który zostały udzielone oraz podmiocie, który ich udzielił.

Rozdział 5

Nadzór i kontrola nad ratownictwem wodnym

Art. 23. 1. Nadzór nad ratownictwem wodnym sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych ma prawo:

- 1) żądać od podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego udostępnienia dokumentów oraz udzielania pisemnych wyjaśnień dotyczących ich działalności związanej z wykonywaniem ratownictwa wodnego;
- 2) dokonywać kontroli podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego dotyczącej prawidłowości realizacji zadań, o których mowa w art. 13 i art. 14 ust. 1. Oceny kontrolowanej działalności dokonuje się pod względem legalności, gospodarności, celowości i rzetelności.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zarządza kontrolę podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego i zawiadamia o niej ten podmiot najpóźniej w dniu rozpoczęcia czynności kontrolnych.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może wystąpić do podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego o przygotowanie wskazanych dokumentów, zestawień i wyjaśnień dotyczących jego działalności.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) nazwę podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
- 3) wskazanie przedmiotu, zakresu i miejsca przeprowadzenia kontroli oraz daty jej rozpoczęcia i daty jej zakończenia;
- 4) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli.

4. Kontrolę przeprowadzają pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwani dalej „kontrolującymi”, na podstawie imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, ważnego wraz z dowodem osobistym lub innym dokumentem potwierdzającym tożsamość.

5. Kontrolujący podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, na wniosek lub z urzędu, jeżeli wyniki kontroli mogą dotyczyć jego praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.

6. Kontrolujący podlega wyłączeniu z urzędu od udziału w kontroli, której przedmiot stanowił zadania należące wcześniej do zakresu jego obowiązków jako pracownika podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą, przez rok od dnia zakończenia ich wykonania, oraz w razie zaistnienia w toku kontroli okoliczności mogących wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

7. O wyłączeniu, o którym mowa w ust. 6, decyduje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 25. 1. Kontrola jest przeprowadzana w siedzibie podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą w czasie wykonywania jego zadań, a jeżeli wymaga tego dobro kontroli – również poza jego siedzibą.

2. W ramach udzielonego upoważnienia kontrolujący ma prawo do:

- 1) swobodnego wstępu do obiektów i pomieszczeń podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą, bez obowiązku okazywania przepustki;
- 2) wglądu do wszelkich dokumentów i innych materiałów, w tym kontrolę systemów elektronicznych, związanych z działalnością podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
- 3) przeprowadzania oględzin majątku należącego do podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą;
- 4) sprawdzania przebiegu określonych czynności;
- 5) żądania od kierownika i pracowników podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 6) zabezpieczania dowodów.

3. Wszystkie czynności w imieniu podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego objętego kontrolą wykonuje jego kierownik lub osoba przez niego wyznaczona.

4. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą zapewnia kontrolującemu:

- 1) warunki i środki niezbędne do przeprowadzenia kontroli, w tym dostęp do pomieszczeń wyposażonych w urządzenia biurowe i środki łączności;
- 2) dostęp do obiektów i dokumentów;

- 3) uzyskiwanie ustnych i pisemnych informacji i wyjaśnień oraz danych dotyczących spraw objętych kontrolą, w terminie wskazanym przez kontrolującego;
- 4) możliwość sporządzania na koszt kontrolowanego, niezbędnych do kontroli odpisów dokumentów lub wyciągów z dokumentów;
- 5) możliwość dokonywania oględzin obiektu lub innych składników majątkowych.

5. Oględzin, o których mowa w ust. 4 pkt 5, dokonuje się w obecności osoby upoważnionej przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą.

6. Po dokonaniu oględzin sporządza się niezwłocznie protokół przebiegu i wyników oględzin, który podpisują kontrolujący i osoba, o której mowa w ust. 5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, zamieszcza się w nim wzmiankę o odmowie jego podpisania.

Art. 26. 1. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli.

2. Dowodami są w szczególności dokumenty, protokół oględzin, opinie biegłych, wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 27. 1. Ustalenia kontroli przedstawia się w protokole kontroli, który zawiera opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli, w tym ustalone nieprawidłowości, osoby za nie odpowiedzialne oraz ocenę kontrolowanej działalności. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości protokół kontroli zawiera wnioski i zalecenia pokontrolne wraz ze wskazaniem sposobu usunięcia nieprawidłowości. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, podpisanych przez kontrolującego.

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą może wnieść do kontrolującego na piśmie umotywowane zastrzeżenia do protokołu kontroli, w tym do sformułowanych wniosków i zaleceń, lub podpisuje protokół kontroli.

3. Zgłoszone zastrzeżenia kontrolujący może uznać za zasadne, zmieniając lub uzupełniając protokół kontroli, albo uznać je za niezasadne i przekazać stanowisko podmiotowi uprawnionemu do wykonywania ratownictwa wodnego objętemu

kontrolą. Zastrzeżenia wniesione po terminie, przez osobę nieuprawnioną lub bez zachowania formy pisemnej pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. W przypadku uznania zasadności zastrzeżeń zmieniony lub uzupełniony protokół kontroli zostaje przekazany ponownie do podpisania podmiotowi uprawnionemu do wykonywania ratownictwa wodnego objętemu kontrolą. Przepis art. 23 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. Podmiotowi objętemu kontrolą przysługuje prawo odmowy podpisania protokołu kontroli i złożenia kontrolującemu, w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, pisemnego wyjaśnienia przyczyn odmowy.

2. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie wstrzymuje realizacji wniosków i zaleceń pokontrolnych.

Art. 29. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego objęty kontrolą zawiadamia, w terminie 30 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli lub stanowiska kontrolującego, o którym mowa w art. 27 ust. 3, lub poprawionego protokołu kontroli, ministra właściwego do spraw wewnętrznych o wykonaniu wniosków i zaleceń pokontrolnych zawartych w protokole kontroli lub o przyczynach ich niewykonania.

Rozdział 6

Usunięcie statku lub innego obiektu pływającego

Art. 30. 1. Statek lub inny obiekt pływający może być usunięty z obszaru wodnego, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy prowadziła go osoba znajdująca się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.

2. Dyspozycję usunięcia statku lub innego obiektu pływającego wydaje policjant.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, statek lub inny obiekt pływający wprowadza się do strzeżonego portu lub do przystani, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani pozostawia się go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie.

4. Usuwanie statków lub innych obiektów pływających oraz prowadzenie strzeżonego portu lub przystani należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich

wykonanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164).

Art. 31. 1. Rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w art. 30 ust. 3, oraz koszty usuwania i przechowywania statków lub innych obiektów pływających na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie tych statków lub innych obiektów pływających.

2. Ustala się maksymalną wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) usunięcia roweru wodnego lub skutera wodnego – 50 zł⁴⁾ oraz za każdą dobę jego przechowywania – 15 zł⁴⁾;
- 2) usunięcia poduszkowca – 100 zł⁴⁾ oraz za każdą dobę jego przechowywania – 30 zł⁴⁾;
- 3) usunięcia statku o długości kadłuba do 10 m – 120 zł⁴⁾ oraz za każdą dobę jego przechowywania – 50 zł⁴⁾;
- 4) usunięcia statku o długości kadłuba do 20 m – 150 zł⁴⁾; oraz za każdą dobę jego przechowywania – 100 zł⁴⁾;
- 5) usunięcia statku o długości kadłuba powyżej 20 m – 200 zł⁴⁾; oraz za każdą dobę jego przechowywania – 150 zł⁴⁾.

3. Maksymalne opłaty określone w ust. 2, obowiązujące w danym roku kalendarzowym, podlegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, na każdy rok kalendarzowy, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalne opłaty, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 3, zaokrąglając je w górę do pełnych złotych.

⁴⁾ Aktualną maksymalną kwotę opłat za usunięcie i przechowywanie statków lub innych obiektów pływających, ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” minister właściwy do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 31 ust. 4 niniejszej ustawy.

5. Wskaźnik cen, o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 20 dni od dnia jego ogłoszenia.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód własny powiatu.

Art. 32. 1. Koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem statku lub innego obiektu pływającego powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego statku lub innego obiektu pływającego w dniu wydania dyspozycji jego usunięcia. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta.

2. Jeżeli w chwili usunięcia statek lub inny obiekt pływający znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Odsetki ustawowe za opóźnienie nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności. Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.⁵⁾).

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się, jeżeli od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu o przepadku upłynęło 5 lat.

5. Egzekucji, o której mowa w ust. 3, nie wszczyna się, a wszczętą umarza, jeżeli od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęło 5 lat.

Art. 33. 1. Wydanie statku lub innego obiektu pływającego następuje po okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 1.

2. W przypadkach określonych w art. 30 ust. 1 starosta, w stosunku do statku lub innego obiektu pływającego usuniętego z obszaru wodnego, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrali go w terminie 3 miesięcy

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539, 774, 978, 1269, 1311, 1322, 1419 i 1649 oraz z 2016 r. poz. 195.

od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie.

3. Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie statku lub innego obiektu pływającego nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej.

5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia statku lub innego obiektu pływającego nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności.

6. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przypadku, a w szczególności, czy usunięcie tego statku lub innego obiektu pływającego było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przypadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

7. Do wykonania orzeczenia sądu o przypadku statku lub innego obiektu pływającego jest obowiązany starosta. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

8. W przypadku nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego z portu, przystani lub parkingu w terminie określonym w ust. 2 jednostka prowadząca port strzeżony, przystań strzeżoną lub parking strzeżony, powiadamia o tym fakcie właściwego miejscowo starostę oraz podmiot, który wydał dyspozycję usunięcia tego statku lub innego obiektu pływającego nie później niż trzeciego dnia od dnia upływu tego terminu.

9. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu stosuje się odpowiednio art. 127 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211,

10. Do współdziałania z Policją podmiotów, o których mowa w art. 30 ust. 4, oraz trybu i warunków wydawania statku lub innego obiektu pływającego stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

11. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego stosuje się odpowiednio art. 610⁶ i art. 610⁷ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁷⁾).

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 34. Kto, w przypadku o którym mowa w art. 6, nie stosuje się do polecenia zarządzającego obszarem wodnym lub upoważnionej przez niego osoby i wchodzi na obszar wodny albo nie opuszcza tego obszaru, podlega karze grzywny.

Art. 35. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi w ruchu wodnym statek lub inny obiekt pływający, niebędący pojazdem mechanicznym, podlega karze grzywny.

Art. 36. Postępowanie w sprawach określonych w art. 34 i art. 35 prowadzi się na podstawie ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁸⁾).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 37–39. (pominięte)⁹⁾

541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635, 1830 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195 i 437.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969, z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. poz. 656).

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 40. Do dnia uzyskania zgody, o której mowa w art. 12 ust. 1, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, za podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa uznaje się podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 41. 1. Osoby, które uzyskały uprawnienia ratownika z zakresu ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoje uprawnienia.

2. Do osób, które rozpoczęły uzyskiwanie uprawnień ratownika z zakresu ratownictwa wodnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem przepisów art. 22 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.